

Սայաթ Նովա

Ինձ ու իմ սիրեկան յարին

Էս էլ Գիբա ու յինգիդունիայի ձենում, հանգը դագալի. Արութինի ասած,

Ինձ ու իմ սիրեկան յարին մի տարի բերած գիդենաք.

Ախ քաշելեն սրբտիս մեշը արունը մերած գիդենաք.

Գիշիր-ցերեկ յարի խաթրու ջիգարըս էրած գիդենաք.

Աճկըս թաց, բերանըս ցամաք, լիզուս յիդ քերած գիդենաք:

Սիրտըս փուրունըս թուլացավ անգալներու գախ անելեն,

Ուշկ ու միտկըս խառնըվեցավ խուռը-խուռը խաղ հանելեն,

Աճկեմես ջուհարը գրնաց՝ յարեն կարոտ՝ ա՛խ անելեն.

Է՛լ ապրելու ումիկ չունիմ, իմ օրըս կերած գիդենաք:

Էրած խորված ման իմ գալի, մե տիդ չը կա մար ու՛նենամ.

Լիզվով չիմ կանացի ասի, թեգուզ խոսկըս փար ու՛նենամ.

Ափսուսալու հագար ափսուս, յիս է՛ս դադա դար ու՛նենամ,

Էշխեն ուշկ ու միտկըս կապած, ինձ ջրի տարած գիդենաք:

Սիրտըս փուրամըս սրբուր է, ալ աճկիրըս լաց է անում.

Ծովը նրնգած ամբի նրման դոշս ու յախես թաց է անում.

Քանի վուր մրիլամ իմ դընում, դուգունս է՛լ խիստ բաց է անում.

Հավեցա, արնաքամ էլա՛ յարես յիդ արած գիդենաք:

Օվ տեսնում է, է՛ս է ասում՝ «վա՛յ քու դարին, Սայաթ Նովա,

Համաշա քիզ պիտինք տեսնի աճկրդ արին, Սա՛յաթ Նովա,
Ինչո՛վ չէլավ, չըռաստ էկար մե լավ յարին, Սա՛յաթ Նովա».
Ումբըրս էրագի պես գընաց՝ ծառըս չը խերած գիդենաք: